

[Socialministeren]

nesker, som for en dels vedkommende har ret sårbare indkomstforhold. Endelig er det også en gruppe mennesker, der har meget forskellige indkomstforhold. Derfor er det ikke så ligetil at sige, at det betyder det og det.

Omvendt betyder det selvfølgelig ikke, at man ikke kan gøre det klart, hvad konsekvenserne bliver for de forskellige pensionistgrupper, og jeg er selvfølgelig fuldstændig villig og parat til at belyse alle de konsekvenser, der ligger i lovforslaget.

Der har været rejst en række spørgsmål. Både fru Pia Christmas-Møller og fru Eva Kjer Hansen og også hr. Tom Behnke var inde på, hvad det betød for folk med egenpension, og det er klart, at forslaget her kan ikke ses løsrivet fra skattereformen. Der sker meget klart en justering af det sociale område i lyset af den skattereform, man for øjeblikket forhandler om, og set i sammenhæng med skattereformen vil hovedprofilen være lettelse til folk med egenpension og anden indkomst end folkepensionen eller end den offentlige pension. Man kan sige, at det belyser dilemmaet med hensyn til, at hvis man vil nedsætte skatteprocenterne, kan det få nogle fordelingsvirkninger, og de kan være tilsigtede, men de kan også virke utilsigtet for gruppen med en stor indkomst ved siden af. Vi har så valgt at regulere på grundpensionen i forhold til pensionstillægget.

Den anden konsekvens, der selvfølgelig vil være af en bruttoficering af pensionerne, er jo, at rådighedsbeløbet bliver afhængigt af kommuneskatten i den kommune, man bor i – fru Lilli Gyldenkilde var inde på de store forskelle mellem København og Ølgod – og det er en konsekvens af forskellige skatteprocenter, som jo også andre befolkningsgrupper må leve med. Men det betyder bestemt ikke, at vi ikke skal se på konsekvenserne og under udvalgsarbejdet meget nøje gennemgå, hvordan det samlede billede er. Men blot til oplysning for fru Lilli Gyldenkilde: Det er ikke derfra, forskellen stammer, altså ikke ud fra en tilsigtet fordelingsvirkning.

Det er klart, at det også helt konkret skal belyses i det omfang, der overhovedet er tale om tabere, men jeg kan sige, at vi taler om meget små tal. Det fremgår også af materialet, at 95 pct. af pensionisterne vil blive vindere, selvfølgelig i større eller mindre omfang, men at der vil være små grupper, der kan få tab. Jeg synes,

at det er et af de spørgsmål, vi sammen med de mange andre spørgsmål, der er blevet rejst, skal tage op under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 315:

Forslag til lov om kommunal aktivering.
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Jørn Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Den lov om kommunal aktivering, vi skal behandle i dag, er en del af regeringens samlede forslag til at løse beskæftigelsesproblemet. Sammen med de øvrige arbejdsmarkedstiltag er forslaget udtryk for et skift i arbejdsmarkeds- og socialpolitikken væk fra en passiv og over til en aktiv indsats.

Et af de vigtigste punkter i forslaget er derfor, at kommunerne får pligt til at aktivere kontanthjælpsmodtagere på over 25 år. Samtidig får denne gruppe krav på at få lagt en plan for, hvordan deres videre forløb skal foregå.

Også over for de unge, der ofte står foran arbejdsmarkedet for første gang, forstærkes indsatsen. Kommunernes pligt til beskæftigelse eller uddannelsesaktivering udvides, således at der nu skal gives et tilbud på 20 timer ugentlig strækkende sig over 6 måneder. Samtidig